

Декларація прав людини*
(Герберт Веллс, Лондон, 1939 р.)

Оскільки людина приходить у світ не за власною волею, оскільки вона є спільним спадкоємцем здобутків минулого, та оскільки цих здобутків є більше, ніж достатньо, щоб підтвердити таке:

1. Кожна людина, незалежно від ознак раси, кольору шкіри чи сповідуваної віри або думки, має право на належне харчування, житло, медичне обслуговування та послуги, необхідні для реалізації усіх її можливостей фізичного та психічного розвитку і належний стан здоров'я від народження до смерті.

2. Вона має право на належну освіту, яка надала б їй можливість бути корисним і цікавим громадянином; фахова освіта повинна бути на такому рівні доступності, щоб надати рівність можливостей для розвитку особливих талантів для слугування людству; вона повинна мати вільний доступ до інформації щодо усіх знань загального характеру протягом усього життя, і користуватися максимальною свободою дискусій, зібрань та вірувань.

3. Людина може бути вільно залученою до будь-якого законного виду зайнятості, отримуючи таку зарплатню, яка є необхідною для виконання її роботи, та надбавку, яка є обґрунтованою для підтримання її загального благополуччя; вона має право на оплачувану роботу та є вільною у її виборі кожного разу, коли існують можливості працевлаштування, відкриті для неї. Вона може запропонувати свою працю, публічно подати свою заявку, яка буде розглянутою (за результатами розгляду. – *Примітка перекладача*), прийнятою або відхиленою.

4. Людина має право купувати чи продавати без будь-яких дискримінаційних обмежень все, що може бути законно куплене або продане в таких кількостях та з такими обмеженнями, які відповідають загальному благу.

5. Особиста власність людини, набута законним способом, дає право на її поліцейський та юридичний захист від насильства з боку приватних осіб, вилучення через примус або залякування.

6. Людина має право на свободу пересування за власні кошти; її приватний будинок чи квартира або достатньо обмежена садова ділянка є її недоторканою власністю, куди можна заходити лише за її згодою, вона також має право прибувати до будь-якої країни та пересуватися нею,

* Переклад із англ. здійснено А. Держипільською за виданням: H Wells, *The New World Order* (Secker and Warburg 1940) 89-95 <http://www.voltairenet.org/IMG/pdf/Wells_New_World_Order-3.pdf> accessed 8 November 2018.

вересовищем, фермою, великим садом та іншими місцями, чи так само морями, озерами, річками по всьому світу, де її присутність не буде руйнівною, за окремими винятками місць спеціального призначення, небезпечною для неї чи особливо неприйнятною для інших громадян.

7. Людина, якщо вона не визнана відповідним уповноваженим органом небезпечною для себе та для інших через психічний розлад, висновок про наявність якого повинен щорічно підтверджуватися, не може бути ув'язненою на період, більший ніж шість днів, без висунення обвинувачення у вчиненні правопорушення, передбаченого нормою закону, та не більший ніж три місяці без публічного судового розгляду. Якщо вона не була засуджена відповідно до вимог законодавства, вона повинна бути звільнена. Також вона не може бути призвана на військову, поліцейську чи будь-яку іншу службу, щодо якої у неї є добросовісні заперечення.

8. Незважаючи на те, що людина може піддаватися критиці її товаришами, вона повинна мати належний захист від будь-якої неправдивої інформації, яка може спричинити їй шкоду. Будь-які адміністративні записи про неї повинні бути відкритими для неї та перевірятися у приватному порядку. Не може бути жодних секретних досьє у будь-якому адміністративному органі. Всі досьє повинні бути доступними для відповідної людини, а також змінюватися чи виправлятися за її згодою. Досьє є меморандумом; воно не може бути використане як доказ без належного підтвердження у суді.

9. Ніхто не може піддаватися будь-яким каліцтвам чи стерилізації без його власної згоди, вільно наданої, або насильству, окрім випадків самозахисту, ані тортурам, побиттю чи будь-якому іншому тілесному ушкодженню; людина не підлягає тюремному ув'язненню в абсолютній тиші або із надлишком шуму, світла або темряви, що викликають психічні страждання або позбавленню волі в інфекційних, заражених шкідниками або інших антисанітарних умовах. Людина не може бути піддана примусовому годуванню і не може зазнавати перешкод у випадку годування за власною волею. Вона не може бути примушена приймати наркотичні засоби і вони не можуть вводитися без її згоди. Найбільш тяжке покарання, яке може бути призначене, – суворе тюремне ув'язнення на строк не більше п'ятнадцяти років або смертна кара.

10. Положення та принципи, втілені в цій Декларації, мають бути більш повно визначені в кодексі основних прав людини, які повинні бути доступні кожному. Ця Декларація не може зазнавати обмежень чи винятків за будь-яких умов. Вона включає в себе всі попередні Декларації прав людини. Відтепер це основний закон для людства по всьому світу.